

ण । द्विषन्तं भ्रातृव्यमवक्रामामि । योऽस्मान् द्वेष्टि ।
 यच्च वयं द्विषः । भूर्भुवः सुवः । हिं ॥ १ ॥
 सत्यं दश ॥ अनु० १ ॥

द्वितीयोऽनुवाकः ।

प्रवो वाजा अभिद्यवः । हविष्यन्तो घृताच्या । देवा-
 ज्जिगाति सुमन्युः । अग्न आयाहि वीतये । गृणानो ह-
 व्यदातये । निहोता सत्सि बर्हिषि । तं त्वा समिद्धि-
 रङ्गिरः । घृतेन वर्द्धयामसि । बहच्छोचाय विध्य । स
 नः पृथुः अवाय्यम् ॥ १ ॥

अच्छादेव विवाससि । बृहदग्ने सुवीर्यम् । ईडेऽन्यो
 नमस्यस्तिरः । तमांसि दर्शतः । समग्निरिध्यते वृषा ।
 वृषो अग्निः समिध्यते । अश्वो न देववाहनः । तं ह-
 विष्यन्त ईडते । वृषणं त्वा वयं वृषन् । वृषाणः समि-
 धीमहि ॥ २ ॥

अग्ने दीद्यतं बृहत् । अग्निं दूतं वृणीमहे । होतारं
 विश्ववेदसम् । अस्य यज्ञस्य सुक्रतुम् । समिध्यमानो
 अध्वरे । अग्निः पावक ईड्यः । शोचिष्केशस्तमीमहे ।
 समिद्धो अग्न आहुत । देवान्यक्षि स्वध्वर । त्वं हि